

Copenh. d. 11 Febr 1836.

M. G. G.

Jeg er kaldet idag til at træde frem for fæd. for at
 føde fæd. Syneserfømsted fæstede nogle Stabilitet. og
 mig; og efter nogen Modsigter og Tvivl at fremkomme
 med en Bessandning, som demer sig ikke til den
 nævnte Syneserfømsted, med de mange, som jeg tilføje
 for fremstillet i denne Syneserfømsted. Da
 Gænder tilfælde faaer og Bæstaa, og derfor med mig at
 lod dem være fælle eller Lige som storn.

Jeg beder mig imidlertid medskyldt om jeg ikke ganske
 med Liden tilfredsfulde fæd. lod dem være og fæd. fæd.
 Syneserfømsted fæstede mig agter at tale noget
 om de antignoriske Studier.

Efforat de sammensatte Geskæfter fæd. med Stolt og
 Magt indstrænger Læseren af de blidene Crægter
 af de gamle Historier Europa, Asia og Africa, og indryddet
 næsten altsamt Epik af fæd. nævnte Læser og
 Meligion og Læser. fæd. Efforat den Eristelige
 Meligion med fæd. indbeholdt Bøttemag, med mig
 fæd. fæd. taget an stjern storn, blev alt fæd.
 som ikke Liden fæd. med Meligions Læser
 fæd. og Læder, og som ikke Liden fæd.

under de forrige Døgnene. Det mest af snø der faldt
i Fortiden til, temmelig gjordes med Fald og Sneens
Mindre mængde, og i mindre mængde med og Luller,
Lisped og det faldt, alt maatte vi alle mæde for. Heres
Lindes fornuget. I flenske Aarsjenderes ^{afjællende}
de forrige år i Søndes Sabona mæde det gjennem
afjællende Sabona. — Pæfider nærmest Døg
Sandfærd, og efter Aarsjenderes Læng afjællende ^{den} fjæl
forjællende Døg. — ~~den~~ ^{den} nærmest ~~den~~ ^{den} for
fortiden, og med Linn skatte Sæmmer faldt og for
Lod sig for, mæde dette. Døg at man var opmærksom
paa at der faldt nedt en Løstid og Løstid, samt
Vindens man blev tilføje og opbevare

Det er Døg nærmest først med Blatmægen af det forrige
Sæmmer, man fornuget i dette Sæmmer, at den
vælte Sæmmer for Løstidens mængde Løstid og Løstid
efter at opbevare snø der mæde Løstid sig snø til at
fælde af fjæl Løstidens Løstid, og Løstid med
Løstid. var den gang i Løstidens Mængde —

Der gjøres en fast Løstid med Løstid for Døstid. Løstid
alle anten at Løstid, eller en Løstid, og fornuget til
det Løstid at grundt og opbevare Løstidens Løstid
man Løstid for af at og for Løstid den, at Løstid grund
Løstid er Løstid til en Løstid Løstid, og Løstid Løstid
~~Løstid sig i Løstidens mængde Løstid~~

Om Hødsfak for den juu mange indre Afdelinger og
dat er mi udfor blomme nu erang for de fleste at
beskaffes sig med dem ~~for~~ eller sine yrom. indfor
man det er ellers alene at indfor og senere suad der
forloyst for sigstort, det er meget uanset ^{lystne} at forsa
for lovt sid til foru, ^{for sigstort} og suad foru senere beslaar, for at
dette kan komme til fllo kommission; vovint og sandt.
Ih. kostue; i juu svolela til Høllings forsa sigstort
opnemtes alle til at anseende dross ledige ^{er} er var
til at oplogue de mange rigtige er og foru suu, og de
besynderlige iedrager, mange dyders foru og der
ford. foru om de ind ellers kunde man betydelige for de
normerede, dog om de kommission Hølling til lytta, man
foru man blomme ubekendte af mange om Høllings
fllo kommissioner. — Man for at id ellers skal foru man
er id an, blomme det indmendingt at man op bevarer dem
med erigle. — Naar alle om foru i juu Hølling
og Hølling vilde foru og op bevarer, med erigle
beholdt opom, suad, det om man senere fllo kommission
til foru og lytta, ^{at sigt} skal sigt a ellers foru Hølling
til at bebride den nedvandede Hølling, suad dem
man opom bebride de foru Hølling
te sig. Det er mest Hølling 23 avo Hølling mi
demspinde foru. Hølling er juu Hølling

te hovers, vor Moder er blommen yammul og vi faades
Bivner i de feller Leuyon iuge. - Mora fote,
s'oller vor mange, og vorn høje Producter og affe.
tov vor af vid ~~Disputation~~ - ~~deres~~ Gudfödel. trin.
Eer auger vor nilla vorn til iuge Nytt for fler
Lommere. - Men for at icke dora af Gal. Emma
norda flerplottet uuythig, tillade jeg mig at
fora plaa, at de famllye da erode indlæner
af dem vor Bivning, nilla nedlag, at foruden
soren ~~Disputation~~ ^{og i nilla vorn ledige} ~~deres~~
at yammere vorn gamle foteoller, for
fyra alle de Bader, som jely maatte for Emma os
dælle med profunde vlyjonde Uueneruuger.
Discretion og forelær da forstærke yammere,
beserim da vinfandte Professor. - Eret jyst
fode at yora alle vorn antignern Arbid
for fattelige og begyngelige for vor fler
uora, at alle vorn bebride i dem fands
Gal Emma tillygtes os. - Atte plaa! vor
Mater til Gode og Lær og os Bely til
Ly byyngel!

M. M. M.